

τσαμπουνώ

τσαμπουνώ κ. **τσαμπουνάω**, ρ. [μσν. τσαμπουνίζω <τσαμπούνα + κατάλ. -ίζω], πολυλογώ, φλυαρώ, μωρολογώ: «μια ώρα τσαμπουνούσε και δε μας έλεγε τίποτα συγκεκριμένο»·

- τι μας τσαμπουνάς τώρα! τι ανοησίες λες, τι βλακείες μας αραδιάζεις(!): «αμάν, μωρ' αδερφάκι μου, τι μας τσαμπουνάς τώρα!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας